

for hvert Barn under 18 Aar, fritages for Statsindkomstskat efter 1. April 1946. Nærmere Regler om Nedsættelse og Op-hævelse af Skat kan gives paa de aarlige Finanslove.

Lovforslaget kom ikke til Behandling.

5. Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Valg til Rigsdagen. (Af Oluf Pedersen og Norlev). [A. Sp. 1423].

Forelagt i Folketinget $12\frac{1}{9}$ (F. Sp. 1278). 1. Beh. $27\frac{1}{9}$ (F. Sp. 1596). Partiernes Ordførere: Holger Eriksen, Finne-mann Bruun, Elgaard, Bertel Dahlgaard, Svend Nielsen og Størnøse. 2. Beh. $28\frac{1}{9}$ (F. Sp. 1684).

Lovforslaget indeholdt følgende to Paragraffer:

§ 1. Ved Folketingsvalget indrettes Stemmesedlen saa-ledes, at der er Plads til at stemme paa en Kandidat op-stillet uden for Amtet (Storkredsen) ved at anføre Kandi-datens Navn, Parti og det Amt (Storkreds), hvori denne er opstillet.

§ 2. Kredsvalbestyrelsen afsender Stemmen til Valg-bestyrelsen for det anførte Amt (Storkreds), og den med-regnes ved Opgørelsen inden for Amtet (Storkredsen) som en i Amtet (Storkredsen) afgiven Stemme.

Formaalet hermed var, efter hvad *Ordføreren for Forslags-stillerne* (Oluf Pedersen) udtalte i sin Forelæggelsestale, at give Vælgerne en *udvidet Adgang til at stemme personligt*. Ved det forestaaende Valg vilde den personlige Udvalgelse komme til at spille en større Rolle end sædvanlig, og jo friere Vælgerne var stillet, des stærkere vilde Rigsdagen komme til at staa over for de overordentlig svære Opgaver, som forestod.

Ved Lovforslagets første Behandling udtalte *Indenrigsmini-steren*, at Lovforslaget rejste et Principspørgsmaal, hvis Be-handling det efter hans Opfattelse vilde være vanskeligt at bringe til Afslutning inden Rigsdagssamlingens Slutning. Han fraraadede derfor, at man i den foreliggende Situation vedtog Forslaget. Herved havde han ikke taget Stilling til selve Sagens Realitet, men han mente, at det var et Spørgs-maal, som kunde give Anledning til megen Forhandling.

Holger Eriksen (S.) tog Afstand fra Lovforslaget, idet han mente, at dets Gennemførelse kunde føre til uheldige Konse- kvenser, hvis der inden for et Parti fandtes en særlig populær Personlighed. Det kunde i saa Fald gaa saaledes, at Partiet